

På den baggrund forekommer et intensivt nationalt samarbejde – som her mellem Sundhedsministeriet og DSI – relevant.

Svar (24/4 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):
De 18 pct. som omtales i Danmarks Amtsråd nr. 6, omhandler ikke en forskel i de medregnede plejeudgifter, men derimod forskellen mellem de danske og franske sundhedsudgifter, såfremt plejhjemsudgifterne ikke medregnes i de franske sundhedsudgifter.

Hvad angår principperne for indregning af plejhjemsudgifter kan jeg oplyse, at Sundhedsministeriet indberetter data for de danske sundhedsudgifter incl. relevante udgifter til plejehjem i henhold til OECD's retningslinier på området. De seneste retningslinier for opgørelsen af sundhedsudgifterne er beskrevet i OECD-manualen »A System of Health Accounts« (OECD 2000). Hvorvidt andre lande indberetter efter de gældende retningslinier er ikke Danmarks ansvar, men de enkelte landes og OECD's.

Danmark arbejder aktivt på at implementere OECD manualen så eksakt som muligt, og er blandt foregangslandene på dette område.

Sundhedsministeriet orienterer gerne DSI – og andre interesserede – om arbejdet i OECD med implementeringen af Sundhedsregnskabsmanualen, herunder om principperne i OECD-manualen.

Hvad angår en sammenligning af det danske og franske sundhedsvæsen, bør en sådan efter min mening ikke kun indeholde tal for udgifterne, men også sammenligninger på de områder, vi i Danmark lægger særlig vægt på, som f.eks. fri og lige adgang, aktivitet, ventetider, produktivitet, information til borgerne og kvalitet i behandlingen.

Jeg vil tage kontakt til Amtsrådsforeningen angående udarbejdelse af en sådan analyse, f.eks. via et samarbejde mellem ministeriet og DSI.

Spm. nr. S 2246

Til indenrigsministeren (26/3 01) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren i fortsættelse af ministerens svar på spørgsmål nr. S 1936 oplyse baggrunden for, at så få udlændinge søgte asyl i Finland, om Finland skal respektere de samme internationale konventioner som Danmark, og om reglerne for opholdstilladelse og de sociale regler for forsørgelse er de samme i Finland som i Danmark?«

Svar (24/4 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan i fortsættelse af mit svar af 15. marts 2001 på spørgsmål nr. S 1936 oplyse, at Finland i lighed med Danmark har tiltrådt de væsentligste internationale konventioner på asylområdet, herunder FN's flygtningekonvention, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, Torturkonventionen, FN's konvention om civile og politiske rettigheder, FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt FN's børnekonvention.

Efter den finske udlændingelov kan en udlænding meddeles asyl, hvis den pågældende nærer velbegrunder frygt for forfølgelse i hjemlandet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk anskuelse. En udlænding, der opholder sig i Finland, kan endvidere meddeles opholdstilladelse på baggrund af vedkommendes beskyttelsesbehov, såfremt den pågældende i det land, hvor vedkommende er statsborger eller har varigt ophold, er truet af dødsstraf, tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller ikke kan vende tilbage til dette land på grund af væbnet konflikt eller miljøkatastrofe.

De danske asylbestemmelser findes i udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus) og § 7, stk. 2 (de facto-status).

Efter den finske udlændingelov kan en flygtning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse 2 år efter sin indrejse i Finland. Efter de danske regler kan en flygtning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse 3 år efter tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Som i Danmark har ægtefæller og samlevende samt mindreårige børn til anerkendte flygtninge ret til familiesammenføring i Finland. Der kan dog ikke – som det efter den danske udlændin-